

F. t. l. om autorisation af elinstallatører m.v.

tuationer, hvor der kan være livsfarlige elektriske installationer, eller elinstallationer, der indebærer brandfare. Bestemmelsen vil som hidtil blive administreret restriktivt, således at den kun benyttes i meget få situationer.

Stk. 2 om politiets bistand er en videreførelse af den nugældende lovs § 14, stk. 2. Det foreslås dog præciseret, at der ikke skal fastsættes særlige regler herfor.

Bestemmelsen vil alene kunne anvendes med henblik på afværgelse af fare m.v. og kan i overensstemmelse med almindelige principper ikke anvendes med henblik på efterforskning af formodet strafbart forhold.

Der foreslås endvidere indsat et nyt stk. 3, hvorefter Elektricitetsrådet kan kræve at få alle nødvendige oplysninger til brug for kontrol af virksomhedens arbejder. Denne bestemmelse er indsat for derved at give Elektricitetsrådet mulighed for også at undersøge de arbejder, der ikke er omfattet af reglerne om tilmelding- og anmeldelsespligt, og som derfor ikke på forhånd kan udpeges.

For så vidt angår arbejder, der er omfattet af loven, men som ikke kræver autorisation findes der en tilsvarende bestemmelse i lov nr. 251 af 6. maj 1993, om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, § 13, stk. 2.

Til § 15

Bestemmelsen hjemler i stk. 1-3 straf for overtrædelse af reglerne i loven og er en videreførelse af den nugældende lovs § 15, stk. 1-3.

Stk. 1 foreslås dog udvidet med nr. 3 og nr. 5., der er konsekvenser af bestemmelserne i §§ 9 og 14 om henholdsvis mulighed for at pålægge visse virksomheder at benytte autoriseret elinstallatør samt Elektricitetsrådets ret til at få alle oplysninger til kontrol af en elinstallatørvirksomheds installationsarbejder. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Endvidere er formuleringen i stk. 3 ændret. Baggrunden for denne ændring er, at der ved lov nr. 474

af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven er gennemført generelle bestemmelser om strafansvar for juridiske personer (kollektivt ansvar). Ved vedtagelsen af den omtalte lov var det forudsat, at der så vidt muligt bliver gennemført ensartede regler på dette område i særlovgivningen. Den ændrede formulering er en konsekvens af de nævnte ændringer i straffeloven.

Til § 16

Bestemmelsen fastsætter i stk. 1 ikrafttrædelsestidspunktet for lovforslaget samt ophævelse af den nugældende lov.

I stk. 2 er foreslået en overgangsbestemmelse for de autorisationer, der er udstedt efter den nugældende lov.

Baggrunden for forslaget om efter overgangsordningen i stk. 2 at lade de gældende autorisationer, der er udstedt efter den nugældende lov, udskifte med nye autorisationer, er hensynet til elsikkerheden.

Det foreslås derfor, at disse autorisationer bevarer deres gyldighed med de begrænsninger, der er fastsat i de enkelte autorisationer, indtil Elektricitetsrådet med 6 måneders varsel har krævet disse udskiftet. Herefter skal autorisationerne være erstattet af nye personlige autorisationer og virksomhedsautorisationer efter lovforslagets §§ 4 og 5.

Bestemmelsen indebærer derfor, at alle der i dag har en autorisation, har ret til at få denne fornyet med en ny tidsbegrænset personlig autorisation. Samtidig hermed skal de på lige fod med dem, der bliver autoriseret efter 1. januar 2001, opfylde de nye krav til opnåelse af en virksomhedsautorisation.

Krav om fornyelse af en autorisation kan tidligst fremsættes fra 1. juli 2001 med virkning fra 1. januar 2002.

Til § 17

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed, og fastslår Færøernes og Grønlands fritagelse som det er tilfældet i den nugældende lovs § 18.